

Par dievkalpojuma kārtību

1. Apskatām baznīcu

Par baznīcas vēsturi. Zvani. Piemiņas plāksne.

Kancele. Altāris. Mārga. Altārglezna. Liturģiskās krāsas. Kristāmo trauks. Dievgalda trauki. Vīna kannu. Harmonijs. Dziesmu grāmatas. Dziesmu dēļi. Svečturi. Bībele. Mācītāja talārs.

Draudzes vēsture.

Kādam nolūkam mēs lietojam Baznīcas ēku?

Kā mēs varētu Baznīcu vairāk atvērt, lai tā būtu pieejamāka?

2. Par dievkalpojuma kārtību

2.1. Par vārdu “dievkalpojums” - ko tas īsti nozīmē? Vai mēs kalpojam Dievam vai Dievs kalpo mums?

Agrāk pie pagāniem bija tā, ka cilvēki upurēja dieviem, lai viņus pret sevi labvēlīgi noskaņotu.

Mēs, savukārt, dievkalpojumā klausāties evaņģēliju un saņemam sakramentus, lai dzirdētu, ko Dievs mūsu labā ir darījis un baudītu kopību ar Viņu.

Dievkalpojumu veido mācītājs un draudze. Tas nav mācītāja monologs, bet tā ir kopīga lieta. Dievkalpojuma kārtībā mācītājs uzrunā draudzi, tā atbild ar Bībeles vārdiem. Mēs kopā dziedam, izsūdzam savus grēkus, lūdzam...

Dievkalpojuma kārtību sauc arī par “liturģiju”. Liturģija, burtiski tulkojot no grieķu valodas, nozīmē “publiskis darbs”. Piem., ja kāds labdaris noziedojis naudu, lai pilsētā varētu uzcelt peldbaseinu visiem iedzīvotājiem, tad tādā veidā viņš atbalstījis kopīgo labumu.

Kādā veidā mūsu dievkalpojums veicina kopīgo labumu?

Iespējamās atbildes: - aizlūgšana par sabiedrību, tās vadītājiem, - iemantots sirdsmiers, - nabago aprūpe u.c.

Kā dievkalpojums var veicināt kopīgo labumu Liepājā?

2.2. Dievkalpojumā notiek dažādas lietas – mēs dziedam, klausāties, mācītājs runā, mēs lūdzam Dievu.

Tiek lietota arī ķermeņa valoda. Ķermeņa valoda bieži vien ir daudznozīmīga. Par tās nozīmi ir jāvienojas.

Kādas kustības, kādas pozas Jums ienāk prātā? Un ko tās varētu nozīmēt?

- sēdēt – miera stāvoklis (sprediķa laikā, dziesmu laikā);
- stāvēt – kad es pieceļos, lai ar otru sasveicinātos, es izrādu cieņu;
- mesties ceļos – pazemība (pie grēksūdzes, lielās draudzes lūgšanas laikā), agrāk metās ceļos ķēniņa priekšā;
- salikt rokas lūgšanas laikā – esmu savācies, izveidoju apli, mierā ar sevi;
- sasveicināšanās pie miera sveiciens – no ģermāņiem: es nenāku ar naidu (roka pie zobena), bet ar mieru;
- krusta mešana – atgādina, ka esmu kristīts Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Jēzus krusts ir par mani. Tas ir iezīmēts manā dzīvē;
- mācītājs ar muguru pret draudzi – runā uz Dievu, tā ir lūgšana;
- mācītājs ar muguru pret altāri – runā uz draudzi, atbilde uz lūgšanu, sludina Dieva vārdu draudzei;
- mācītājs ar paceltām rokām svētī draudzi – atvērtība pret Dievu, agrāk tā visi kristieši lūdza Dievu.

2.3. Dievkalpojuma sastāvdaļas

Nosauciet dievkalpojuma sastāvdaļas, kuras Jūs zināt.

Dievkalpojuma galvenās sastāvdaļas ir:

- Ievads un grēksūdze.
- Dievvārda sludināšana.
- Svētais Vakarēdiens.
- Noslēgums un svētīšana.

Luterāņu baznīcā ir dažādas dievkalpojuma kārtības, bet visās parādās šīs četras sastāvdaļas.

Izņēmums – vārda dievkalpojums bez Svētā Vakarēdiena.

Izlasām mūsu dievkalpojumu kārtību.

2.4. Baznīcas gads (sk. <http://www.lēb.lv/lv/?ct=gads>)